

Uradni list

Evropske unije

C 209

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 63

22. junij 2020

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2020/C 209/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2020/C 209/02	Zadeva C-838/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de commerce de Bordeaux (Francija) 18. novembra 2019 – Boé Aquitaine SELARL/Mercialys SA	2
2020/C 209/03	Zadeva C-860/19 P: Pritožba, ki jo je Nathaniel Magnan vložil 24. novembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 25. septembra 2019 v zadevi T-99/19, Magnan/Komisija	2
2020/C 209/04	Zadeva C-939/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija) 24. decembra 2019 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH	3
2020/C 209/05	Zadeva C-54/20 P: Pritožba, ki jo je 30. januarja 2020 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 20. novembra 2019 v zadevi T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano in drugi/Komisija	3

SL

2020/C 209/06	Zadeva C-56/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemčija) 4. februarja 2020 – AR/Stadt Pforzheim	4
2020/C 209/07	Zadeva C-65/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 7. februarja 2020 – VI/KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG	4
2020/C 209/08	Zadeva C-66/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Procura della Repubblica di Trento (Italija) il 24. januarja 2020 – Postopek odobritve evropskega preiskovalnega naloga (EPN) zoper XK	5
2020/C 209/09	Zadeva C-91/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 24. februarja 2020 – LW/Bundesrepublik Deutschland	5
2020/C 209/10	Zadeva C-96/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 24. februarja 2020 – Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri	6
2020/C 209/11	Zadeva C-100/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 26. februarja 2020 – XY/Hauptzollamt B	7
2020/C 209/12	Zadeva C-102/20: Predlog za sprejetje predhodne odočbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 26. februarja 2020 – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH	7
2020/C 209/13	Zadeva C-118/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 3. marca 2020 – JY	8
2020/C 209/14	Zadeva C-120/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Polska) 3. marca 2020 – Koleje Mazowieckie/Skarbowi Państwa – Ministrowi Infrastruktury i Budownictwa obecnie Ministrowi Infrastruktury i Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.	9
2020/C 209/15	Zadeva C-121/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemska) 4. marca 2020 – VG/Minister van Buitenlandse Zaken	9
2020/C 209/16	Zadeva C-127/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy w Gliwicach (Poljska) 5. marca 2020 – D. Spółka Akcyjna/W. Zrt	10
2020/C 209/17	Zadeva C-132/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najwyższy (Poljska) 10. marca 2020 – BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.	11
2020/C 209/18	Zadeva C-133/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 11. marca 2020 – European Pallet Association e. V./PHZ BV	12
2020/C 209/19	Zadeva C-135/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 12. marca 2020 – JS/Câmara Municipal de Gondomar	13
2020/C 209/20	Zadeva C-137/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalska) 12. marca 2020 — MV/SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.	14

2020/C 209/21	Zadeva C-142/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Italija) 26. marca 2020 – Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione in drugi	14
2020/C 209/22	Zadeva C-143/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) 24. marca 2020 – A/O	15
2020/C 209/23	Zadeva C-151/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 27. marca 2020 – Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG in drugi	17
2020/C 209/24	Zadeva C-154/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Česka republika) 31. marca 2020 – Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství	18
2020/C 209/25	Zadeva C-161/20: Tožba, vložena 14. aprila 2020 – Evropska komisija/Svet Evropske unije	18
2020/C 209/26	Zadeva C-169/20: Tožba, vložena 23. aprila 2020 — Evropska komisija/Portugalska republika	19
2020/C 209/27	Zadeva C-180/20: Tožba, vložena 24. aprila 2020 – Evropska komisija/Svet Evropske unije	20

Splošno sodišče

2020/C 209/28	Zadeva T-653/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije GIORGIO ARMANI le sac 11 – Prejšnji besedni in figurativni nacionalni znamki LESAC in lesac – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Podobnost znakov – Člen 8 (1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Resna uporaba prejšnje znamke – Člen 47(2) in (3) Uredbe 2017/1001)	22
2020/C 209/29	Zadeva T-654/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (le Sac 11) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije le Sac 11 – Prejšnji nacionalni besedni in figurativni znamki LESAC in lesac – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke – Člen 47(2) in (3) Uredbe 2017/1001)	22
2020/C 209/30	Zadeva T-707/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Tilly-Sabco/Svet in Komisija (Kmetijstvo – Izvozna nadomestila – Perutninsko meso – Uredba (EU) 2018/1277, sprejeti po razglasitvi ničnosti Izvedbene uredbe (EU) št. 689/2013 s sodbo Sodišča – Pristojnost izdajatelja akta – Zloraba postopka – Obveznost obrazložitve – Nepogodbena odgovornost – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Škoda)	23
2020/C 209/31	Zadeva T-752/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2020 – Tecnodidattica/EUIPO (oblika stojala za globus in svetilko) (Znamka Evropske unije – Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije – Oblika stojala za globus in svetilko – Absolutni razlog za zavrnitev – Znak, ki je sestavljen izključno iz oblike proizvoda, ki je nujna za doseg tehničnega učinka – Člen 7(1)(e)(ii) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(e)(ii) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj okrasnih ali domišljijjskih elementov, ki imajo pomembno ali bistveno vlogo)	24

2020/C 209/32	Zadeva T-73/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Bergslagens Järnvärk/EUIPO – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Orodje za cepljenje lesa) (Model Skupnosti – Postopek za ugotovitev ničnosti – Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja orodje za cepljenje lesa – Prejšnji nacionalni model – Razlog za ničnost – Neobstoj individualne narave – Neobstoj drugačnega celotnega vtisa – Člen 6(1) Uredbe (ES) št. 6/2002 – Kršitev pravice do obrambe – Člen 62 Uredbe št. 6/2002)	24
2020/C 209/33	Zadeva T-106/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Abarca/EUIPO – Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije ABARCA SEGUROS – Prejšnja besedna znamka Evropske unije ABANCA – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)	25
2020/C 209/34	Zadeva T-109/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (TasteSense) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije TasteSense – Prejšnja besedna znamka Evropske unije MultiSense – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 [postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001])	26
2020/C 209/35	Zadeva T-496/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – CV in drugi/Komisija (Javni uslužbenci – Uradniki – Plačilo – Korekcijski faktor – Fiksno nadomestilo za službene dolžnosti – Stroški nastanitve – Obveznost obrazložitve – Dolžnost skrbnega ravnanja – Enakovredna kupna moč – Enako obravnavanje)	26
2020/C 209/36	Zadeva T-497/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – CZ in drugi/ESZD (Javni uslužbenci – Uradniki – Osebni prejemki – Korekcijski koeficient – Fiksno nadomestilo za uradnike – Stroški nastanitve – Obveznost obrazložitve – Dolžnost skrbnega ravnanja – Enakovredna kupna moč – Enako obravnavanje)	27
2020/C 209/37	Zadeva T-594/19: Sklep Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2020 – Axactor/EUIPO – Axa (AXACTOR) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik ugovora – Ustavitev postopka)	27
2020/C 209/38	Zadeva T-623/19: Sklep Splošnega sodišča z dne 30. aprila 2020 – ArcelorMittal Bremen/Komisija (Tožba zaradi nedelovanja – Direktiva 2003/87/ES – Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov – Sklep 2011/278/EU – Prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije – Sprememba preglednice nacionalnih dodelitev glede Nemčije za obdobje od 2013 do 2020 – Bistveno povečanje zmogljivosti – Prenehanje obstoja predmeta spora – Ustavitev postopka)	28
2020/C 209/39	Zadeva T-146/20 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 4. maja 2020 – Csordas in drugi/Komisija („Začasna odredba – Javni uslužbenci – Volitve lokalne sekcije odbora uslužbencev Komisije za Luxembourg – Pravilnost – Obveznost nadzora institucije – Predlog za izdajo začasnih odredb – Neobstoj fumus boni juris“)	29
2020/C 209/40	Zadeva T-179/20: Tožba, vložena 18. marca 2020 – JP/Komisija	29
2020/C 209/41	Zadeva T-210/20: Tožba, vložena 20. aprila 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)	30
2020/C 209/42	Zadeva T-211/20: Tožba, vložena 20. aprila 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)	31
2020/C 209/43	Zadeva T-219/20: Tožba, vložena 15. aprila 2020 – JK/Komisija	32

2020/C 209/44	Zadeva T-223/20: Tožba, vložena 23. aprila 2020 – Orion/Komisija	32
2020/C 209/45	Zadeva T-230/20: Tožba, vložena 27. aprila 2020 – PNB Banka/ECB	33
2020/C 209/46	Zadeva T-231/20: Tožba, vložena 23. aprila 2020 – Price/Svet	35
2020/C 209/47	Zadeva T-238/20: Tožba, vložena 1. maja 2020 – Ryanair/Komisija	36
2020/C 209/48	Zadeva T-239/20: Tožba, vložena 30. aprila 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXXIMLA)	37
2020/C 209/49	Zadeva T-248/20: Tožba, vložena 5. maja 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXYMLA) . .	38
2020/C 209/50	Zadeva T-257/20: Tožba, vložena 7. maja 2020 – González Calvet/SRB	39
2020/C 209/51	Zadeva T-266/20: Tožba, vložena 8. maja 2020 – Global Chartered Controller Institute/EUIPO – CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)	40

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2020/C 209/01)***Zadnja objava**

UL C 201, 15.6.2020

Prejšnje objave

UL C 191, 8.6.2020

UL C 175, 25.5.2020

UL C 162, 11.5.2020

UL C 161, 11.5.2020

UL C 137, 27.4.2020

UL C 129, 20.4.2020

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de commerce de Bordeaux (Francija)
18. novembra 2019 – Boé Aquitaine SELARL/Mercialys SA**

(Zadeva C-838/19)

(2020/C 209/02)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de commerce de Bordeaux

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Boé Aquitaine SELARL

Tožena stranka: Mercialys SA

Sodišče (deveti senat) je s sklepom z dne 19. marca 2020 ugotovilo, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe očitno nedopusten

Pritožba, ki jo je Nathaniel Magnan vložil 24. novembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 25. septembra 2019 v zadevi T-99/19, Magnan/Komisija

(Zadeva C-860/19 P)

(2020/C 209/03)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Nathaniel Magnan (zastopnik: J. Fayolle, avocat)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 26. marca 2020 zavrnilo pritožbo.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija)
24. decembra 2019 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Zadeva C-939/19)

(2020/C 209/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Flightright GmbH

Tožena stranka: Eurowings GmbH

Sodišče Evropske unije (osmi senat) je v zadevi odločilo s sklepom z dne 30. aprila 2020.

Pritožba, ki jo je 30. januarja 2020 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 20. novembra 2019 v zadevi T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano in drugi/Komisija

(Zadeva C-54/20 P)

(2020/C 209/05)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: B. Schima, T.S. Bohr, G. Gattinara, agenti)

Druge stranke v postopku: Stefano Missir Mamachi di Lusignano kot dedič Livia Missirja Mamachija di Lusignana, Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin kot dedinja Livia Missirja Mamachija di Lusignana, Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano kot dedinja Livia Missirja Mamachija di Lusignana, Carlo Amedeo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano

Predlog

- Izpodbijana sodba naj se razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče zaradi smrti Alessandra Missirja Komisiji naložilo povrnitev nepremoženjske škode Marii Letizii Missir in Stefanu Missirju;
- Sodišče naj samo odloči o zadevi in tožbo na prvi stopnji zavrže kot nedopustno;
- Stefanu Missirju in Marii Letizii naj se naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Evropska komisija v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog ima dva dela; s prvim delom se očita napačna uporaba prava pri razlagi pojma oseba „za katero veljajo“ Kadrovski predpisi; ta prvi del je usmerjen proti točkam od 48 do 64 izpodbijane sodbe; v okviru drugega dela se podredno uveljavlja napačna uporaba prava pri priznanju pravice do povračila nepremoženjske škode v korist brata in sestre pokojnega uradnika na podlagi Kadrovskih predpisov; ta del je usmerjen proti točkama 134 in 135 izpodbijane sodbe.

V okviru drugega pritožbenega razloga se zatrjuje kršitev obveznosti obrazložitve glede tega, da je bilo Komisiji naloženo povračilo nepremoženjske škode, ki je nastala bratu in sestri pokojnega uradnika iz naslova njegove smrti; ta drugi tožbeni razlog je usmerjen proti točkam od 154 do 168 in od 171 do 172 in 181 izpodbijane sodbe.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg
(Nemčija) 4. februarja 2020 – AR/Stadt Pforzheim**

(Zadeva C-56/20)

(2020/C 209/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnik: AR

Tožena stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Stadt Pforzheim

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Unije, zlasti Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih⁽¹⁾, nasprotuje predpisom nacionalnega prava, v skladu s katerimi je treba v primeru odločitve o nepriznavanju v smislu člena 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES nacionalnemu organu, ki odloča, nemudoma predložiti tujo kartico vozniškega dovoljenja Skupnosti osebe, ki v tej državi nima običajnega prebivališča zato, da ta na vozniškem dovoljenju zaznamuje manjkajočo upravičenost za vožnjo na nacionalnem ozemlju; zaznamek (o prepovedi) se na kartici vozniškega dovoljenja Skupnosti praviloma opravi z namestitvijo rdečega, prečno prečrtanega „D“ v polju 13 (na primer v obliki nalepke)?

⁽¹⁾ UL 2006, L 403, str. 18.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 7. februarja
2020 – VI/KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG**

(Zadeva C-65/20)

(2020/C 209/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VI

Tožena stranka: KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2 v povezavi s členoma 1 in 6 Direktive Sveta 85/374/ES z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako ⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba kot proizvod (z napako) šteti tudi fizični izvod časopisa, ki vsebuje strokovno napačen zdravstveni nasvet, upoštevanje katerega povzroči okvaro zdravja?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 257.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Procura della Repubblica di Trento (Italija) il
24. januarja 2020 – Postopek odobritve evropskega preiskovalnega naloga (EPN) zoper XK**

(Zadeva C-66/20)

(2020/C 209/08)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Procura della Repubblica di Trento

Stranka v postopku v glavni stvari

XK

Druga stranka

Finanzamt Münster

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2(1)(c)(ii) Direktive 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah ⁽¹⁾, v delu, v katerem določa, da se lahko kot odreditveni organ šteje tudi „kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država izdajateljica in deluje v posameznem primeru kot preiskovalni organ v kazenskem postopku, s pristojnostjo odreditve zbiranja dokazov v skladu z nacionalnim pravom“, pod pogojem, da v tem primeru, „evropski preiskovalni nalog, preden se ga pošlje izvršitvenemu organu in po preučitvi njegove skladnosti s pogoji za izdajo evropskega preiskovalnega naloga iz te direktive, zlasti pogoji iz člena 6(1), potrdi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali javni tožilec države izdajateljice“, razlagati tako, da omogoča državi članici, da upravni organ oprosti obveznosti, da evropske preiskovalne naloge pošlje v potrditev organu, ki se „v skladu s členom 2 Direktive kvalificira kot pravosodni organ?

⁽¹⁾ UL 2014, L 130, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)
24. februarja 2020 – LW/Bundesrepublik Deutschland**

(Zadeva C-91/20)

(2020/C 209/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica revizije: LW

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Bundesrepublik Deutschland

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3 Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje predpisu države članice, v skladu s katerim je mladoletnemu neporočenemu otroku osebe, ki ji je bil priznan status begunca, treba priznati iz tega izpeljan status begunca (tako imenovana zaščita za begunčeve družinske člane), tudi če ima ta otrok – prek enega od staršev – tudi državljanstvo druge države, ki ni begunčeva izvorna država in katere zaščito lahko izkoristi?
2. Ali je treba člen 23(2) Direktive 2011/95/EU razlagati tako, da omejitve, v skladu s katero so družinski člani do ugodnosti iz členov od 24 do 35 te direktive upravičeni samo v obsegu, združljivem z osebnim pravnim statusom družinskega člana, preprečuje, da bi se mladoletnemu otroku v okoliščinah, opisanih v prvem vprašanju, priznal status begunca, ki bi se izpeljal iz statusa osebe, ki je že pridobila status begunca?
3. Ali je za odgovor na prvo in drugo vprašanje pomembno, ali imajo otrok in njegovi starši možnost in se od njih lahko razumno pričakuje, da se naselijo v državi, katere državljana sta otrok in mati, katere zaščito lahko ta dva izkoristita in ki ni izvorna država begunca (očeta), ali pa zadostuje, da se enotnost družine na ozemlju Zvezne republike Nemčije) lahko ohrani na podlagi določb, s katerimi se ureja pravica do prebivanja?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL 2011, L 337, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija)
24. februarja 2020 – Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Zadeva C-96/20)

(2020/C 209/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki v postopku s kasacijsko pritožbo: Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo člena 9(2) Direktive 2002/98/ES o določitvi standardov kakovosti in varnosti za zbiranje, testiranje, predelavo, shranjevanje in razdeljevanje človeške krvi in komponent krvi ⁽¹⁾ razlagati tako, da s tem, ko med drugimi minimalnimi zahtevami glede usposobljenosti za opravljanje funkcije odgovorne osebe transfuzijske ustanove določa, da mora imeti odgovorna oseba univerzitetno dokazilo o usposobljenosti „na področju medicine ali bioloških znanosti“, neposredno podeljuje osebam z diplomo iz obeh področij pravico, da lahko opravljajo funkcijo odgovorne osebe transfuzijske ustanove?
2. Ali posledično pravo Unije omogoča ali onemogoča, da bi se z nacionalnim pravom izključilo možnost, da bi zgoraj navedeno funkcijo odgovorne osebe transfuzijske ustanove opravljale osebe z univerzitetno diplomo iz bioloških znanosti?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/98/ES z dne 27. januarja 2003 o določitvi standardov kakovosti in varnosti za zbiranje, preskušanje, predelavo, shranjevanje in razdeljevanje človeške krvi in komponent krvi ter o spremembi Direktive 2001/83/ES (UL 2003, L 33, str. 30).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 26. februarja 2020 – XY/Hauptzollamt B

(Zadeva C-100/20)

(2020/C 209/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica revizije: XY

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Hauptzollamt B

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se na podlagi pravice do povračila neupravičenega odmerjenega davka na električno energijo v skladu s pravom Unije plačajo obresti, če je nižji znesek davka na električno energijo temeljil na neobveznem znižanju davka v skladu s členom 17 (1)(a) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije ⁽¹⁾ in je bil previsok davek odmerjen izključno zaradi tega, ker je bil v obravnavani zadevi napačno uporabljen nacionalni predpis, ki je bil sprejet za izvajanje člena 17(1)(a) Direktive 2003/96/ES?

⁽¹⁾ UL 2003, L 283, str. 51.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 26. februarja 2020 – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH

(Zadeva C-102/20)

(2020/C 209/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revidentka: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: eprimo GmbH

Intervenientka na strani tožene stranke: Interactive Media CCSP GMBH

Vprašanja za predhodno odločanje:

1. Ali gre za pojem pošiljanja v smislu člena 2, drugi stavek, točka (h), Direktive 2002/58/ES ⁽¹⁾, če sporočilo uporabnika elektronske komunikacijske storitve drugemu uporabniku ni poslano preko storitvenega podjetja na elektronski „naslov“ drugega uporabnika, temveč ga oglasni strežnik zaradi odpiranja spletne strani, ki je zaščiten z geslom e-poštnega računa samodejno prikaže na določenem v ta namen predvidenem mestu v elektronskem poštnem predalu po naključju izbranega uporabnika (Inbox-oglaševanje)?

2. Ali prevzem sporočila v smislu člena 2, drugi stavek, točka (h), Direktive 2002/58/ES predpostavlja, da prejemnik, potem ko ugotovi obstoj sporočila, z voljnim prevzemom sproži programsko tehnično določen prenos podatkov sporočila ali pa zadostuje, če se prikaz sporočila v poštnem predalu e-poštnega računa sproži s tem, da uporabnik odpre spletno stran svojega e-poštnega računa, ki je zaščiten z geslom?
3. Ali gre za elektronsko pošto v smislu člena 13(1) Direktive 2002/58/ES tudi tedaj, kadar sporočilo ni poslano na že pred prenosom konkretno določenega individualnega prejemnika, temveč je prikazano v poštnem predalu naključno izbranega uporabnika?
4. Ali gre za uporabo elektronske pošte za namene neposrednega trženja v smislu člena 13(1) Direktive 2002/58/ES le tedaj, kadar se ugotovi obremenitev uporabnika, ki presega nadlegovanje?
5. Ali gre za individualno oglaševanje, ki izpolnjuje pogoje za „nagovarjanje“ v smislu točke 26, prvi stavek, Priloge I k Direktivi 2005/29/ES (?) le takrat, ko se s stranko vzpostavi stik s pomočjo običajnega medija, ki je namenjen individualni komunikaciji med pošiljateljem in prejemnikom, ali zadostuje, če – kot pri zadevnem oglaševanju v sporni zadevi – ko se individualna navezna okoliščina vzpostavi s tem, da je oglas prikazan v poštnem predalu zasebnega e-poštnega računa in je s tem prikazan na mestu, na katerem stranka pričakuje individualno nanj naslovljena sporočila?

(¹) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 514).

(²) Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22, popravek UL 2009, L 253, str. 18).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 3. marca 2020 – JY

(Zadeva C-118/20)

(2020/C 209/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentka: JY

Nasprotna stranka: Wiener Landesregierung

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali spada položaj fizične osebe, ki se je, tako kot revidentka v postopku v glavni stvari, državljanstvu edine države članice Evropske Unije, katere državljanica je bila, in s tem svojemu državljanstvu Unije, odpovedala z namenom, da bi pridobila državljanstvo druge države članice, ker je prejela zagotovilo, da bo ugodeno njeni prošnji za podelitev državljanstva druge države članice, pozneje pa je možnost, da ponovno pridobi državljanstvo Unije, zaradi preklica tega zagotovila odpadla, po svojem bistvu in svojih posledicah na področje prava Unije, tako da je pri preklicu zagotovila podelitve treba upoštevati pravo Unije?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali morajo pristojni nacionalni organi, vključno z morebitnimi nacionalnimi sodišči, v okviru odločanja o preklicu zagotovila podelitve državljanstva države članice ugotavljati, ali je preklic zagotovila, ki onemogoča ponovno pridobitev državljanstva Unije, glede na posledice za položaj zadevne osebe z vidika prava Unije združljiv z načelom sorazmernosti?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Polska) 3. marca 2020 – Koleje Mazowieckie/Skarbowi Państwa – Ministrowi Infrastruktury i Budownictwa obecnie Ministrowi Infrastruktury i Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Zadeva C-120/20)

(2020/C 209/14)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka na prvi stopnji: Koleje Mazowieckie

Toženi stranki na prvi stopnji: Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe Direktive 2001/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2001 ⁽¹⁾, zlasti člen 4(5) ter člen 30(1), (3), (5) in (6) te direktive, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da bi prevoznik v železniškem prometu, ob opustitvi sodnega nadzora nad odločbo regulatornega organa, uveljavljal odškodninske zahteve zoper državo članico zaradi napačnega izvajanja direktive v primeru, v katerem je element odškodnine preveč plačana uporabnina za uporabo železniške infrastrukture?
2. Ali stališče, da se pravica do odškodnine na podlagi prava Skupnosti zaradi nepravilne uporabe prava Evropske unije in zlasti zaradi nepravilnega izvajanja direktive ali njenega neizvajanja prizna samo, ko je kršena določba vir pravic za posameznike, ko gre za kvalificirano pravno kršitev (zlasti v obliki očitne in resne kršitve diskrecijske pravice države članice pri izvajanju direktive) in ko obstaja neposredna vzročna zveza med kršitvijo in škodo, nasprotuje pravni ureditvi države članice, v skladu s katero se v takih primerih pravica do odškodnine prizna pod manj strogimi pogoji?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404)-

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemska) 4. marca 2020 – VG/Minister van Buitenlandse Zaken

(Zadeva C-121/20)

(2020/C 209/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VG

Tožena stranka: Minister van Buitenlandse Zaken

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je odgovor na vprašanja za predhodno odločanje v zadevah, ki sta pri Sodišču registrirani pod številkami C-225/19 in C-226/19, drugačen, če ni bilo razkrito oziroma ni poznano katera država je pri prejšnjih posvetovanjih v skladu s členom 22 Vizumskega zakonika ⁽¹⁾ podala ugovore zoper izdajo vizuma prosilcu?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL 2009, L 243, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy w Gliwicach (Poljska) 5. marca 2020 – D. Spółka Akcyjna/W. Zrt

(Zadeva C-127/20)

(2020/C 209/16)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy w Gliwicach

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: D. Spółka Akcyjna

Tožena stranka: W. Zrt

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora letalski prevoznik, katerega zrakoplov je trčil v ptico – v okviru ustreznih ukrepov, ki naj bi jih sprejel – sprejeti načrt za službe oz. posadko tako, da je pripravljena za opravljanje nalog letenja takoj po zahtevanem varnostnem pregledu, ne glede na omejitve trajanja leta in delovnega časa ter zahtev za počitek iz Priloge III k Uredbi Komisije (EU) št. 965/2012 z dne 5. oktobra 2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije ⁽²⁾?

in če je odgovor nikalen:

Ali je treba člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 razlagati tako, da mora letalski prevoznik, katerega zrakoplov je trčil v ptico – v okviru ustreznih ukrepov, ki naj bi jih sprejel – sprejeti načrt za službe oz. posadko tako, da je pripravljena za opravljanje nalog letenja takoj po zahtevanem varnostnem pregledu, ne glede na omejitve trajanja leta in delovnega časa ter zahtev za počitek iz Priloge III k Uredbi Komisije (EU) št. 965/2012 z dne 5. oktobra 2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije ⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10.

⁽²⁾ UL 2012, L 296, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najwyższy (Poljska) 10. marca 2020 – BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.

(Zadeva C-132/20)

(2020/C 209/17)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: BM, DM, EN

Tožena stranka: Getin Noble Bank S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2, člen 4(3) in člen 6(1) in (3) ter člen 19(1), drugi pododstavek, Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljevanju: PEU) v povezavi s členom 47(1) in (2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina in s členom 267, tretji odstavek, PDEU ter členom 38 Listine in členom 7(1) in (2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾ razlagati tako, da je organ, v katerem zaseda oseba, ki jo je prvič ali naslednjič (na sodišče višje instance) za opravljanje sodniške funkcije imenoval politični organ izvršilne veje oblasti države s totalitarnim, nedemokracijskim, komunističnim sistemom oblasti (Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (državni svet Ljudske republike Poljske)) na predlog ministra za pravosodje te države, zlasti zaradi 1. nepreglednosti meril za imenovanje, 2. možnosti razrešitve sodnika kadar koli, 3. tega, da v postopku imenovanja ni bil udeležen organ sodne samouprave niti 4. ustrezni organi javne oblasti, vzpostavljeni na podlagi demokratičnih volitev, kar bi lahko ogrožalo zaupanje, ki ga mora imeti sodstvo v demokratični družbi, neodvisno, nepristransko in ustrezno usposobljeno sodišče v smislu prava Evropske unije?
2. Ali je za odgovor na vprašanje iz točke 1 pomembna okoliščina, da je do imenovanja sodnika na naslednje položaje (na sodišča višje instance) lahko prišlo zaradi priznanja ustrezne delovne dobe (senioritete) in na podlagi presoje dela na položaju, na katerega so to osebo vsaj prvič imenovali politični organi iz točke 1 in na podlagi postopka iz te točke, kar bi lahko ogrožalo zaupanje, ki ga mora imeti sodstvo v demokratični družbi?
3. Ali je za odgovor na vprašanje iz točke 1 pomembna okoliščina, da imenovanje sodnika na naslednje položaje (na sodišča višje instance, razen Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče)) ni bilo pogojeno s sodniško prisego o spoštovanju vrednot demokratične družbe in da je oseba ob prvem imenovanju podala prisego, da bo podprla politični sistem komunistične države in tako imenovano „ljudsko pravno državo“, kar bi lahko ogrožalo zaupanje, ki ga mora imeti sodstvo v demokratični družbi?
4. Ali je treba člen 2, člen 4(3), člen 6(1) in (3) ter člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47(1) in (2) Listine, členom 267, tretji odstavek, PDEU ter členom 38 Listine in členom 7(1) in (2) Direktive 93/13 razlagati tako, da je organ, v katerem zaseda oseba, ki je bila prvič ali naslednjič (na sodišče višje instance) imenovana za opravljanje funkcije sodnika ob očitni kršitvi ustavnih določb države članice Evropske unije, ker sestava organa (Krajowa Rada Sądownictwa (nacionalni sodni svet)), ki je za kandidata predlagal to osebo, ki je bila nato imenovana za sodnika, ni bila v skladu z ustavo države članice, kar je potrdilo ustavno sodišče države članice Unije, kar bi posledično lahko ogrožalo zaupanje, ki ga mora imeti sodstvo v demokratični družbi, neodvisno, nepristransko in ustrezno usposobljeno sodišče v smislu prava Unije?

5. Ali je treba člen 2, člen 4(3), člen 6(1) in (3) ter člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47(1) in (2) Listine ter členom 267, tretji odstavek, PDEU ter členom 38 Listine in členom 7(1) in (2) Direktive 93/13 razlagati tako, da je organ, v katerem zaseda oseba, ki je bila imenovana za opravljanje sodniške funkcije prvič ali naslednjič (na sodišče višje instance) in ki je bila kot kandidat predlagana za imenovanje na to funkcijo v postopku pred organom za ocenjevanje kandidatov (nacionalni sodni svet), če ta postopek ni izpolnjeval meril javnosti in preglednosti pravil za izbiro kandidatov, kar bi lahko ogrozilo zaupanje, ki ga mora imeti sodstvo v demokratični družbi, neodvisno, nepristransko in ustrezno usposobljeno sodišče v smislu prava Unije?
6. Ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, člen 2, člen 4(3) in člen 6(3) PEU v povezavi s členom 47(1) in (2) Listine ter členom 267, tretji odstavek, PDEU ter člen 38 Listine in člen 7(1) in (2) Direktive 93/13 razlagati tako, da mora zadnjestopenjsko sodišče države članice Evropske unije (Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče)) za zagotavljanje učinkovitega sodnega varstva kot sredstvo za preprečevanje konstantne uporabe nepoštenih pogojev v pogodbah, ki jih sklenejo prodajalci ali ponudniki s potrošniki, po uradni dolžnosti v vsaki fazi postopka presoditi, ali:
- (a) sodišče, navedeno v točkah 1 in 4, izpolnjuje merila neodvisnega, nepristranskega in ustrezno usposobljenega sodišča v smislu prava Unije, ne glede na vpliv presoje meril iz teh točk na vsebino odločbe glede ugotovitve nepoštenosti pogodbenega pogoja, in ali je poleg tega
- (b) postopek pred sodiščem, navedenim v točkah 1 in 4, veljaven;
7. Ali je člen 2, člen 6(1) in (3) ter člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47(1) in (2) Listine ter členom 267, tretji odstavek, PDEU in s členom 38 Listine in členom 7(1) in (2) Direktive 93/13 treba razlagati tako, da ustavne določbe države članice Evropske unije glede organizacije sodišč ali imenovanja sodnikov, ki onemogočajo presojo, ali imenovanje sodnika učinkuje, lahko preprečujejo ugotovitev, da sodišče ali sodnik, ki v njem zaseda, zaradi okoliščin iz točk od 1 do 5 ni neodvisen v skladu s pravom Unije?“

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
11. marca 2020 – European Pallet Association e. V./PHZ BV

(Zadeva C-133/20)

(2020/C 209/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: European Pallet Association e. V.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: PHZ BV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali je za uspešno sklicevanje na člen 13(2) Uredbe o znamki Skupnosti (¹) zahtevano, da nadaljnja komercializacija zadevnih proizvodov, varovanih z znamko, pomeni kršitev ene ali več funkcij znamke, navedenih zgoraj v točki 3.2.4?

- (b) Če je odgovor na vprašanje 1(a) pritrdilen, ali gre torej za zahtevo, ki je podana poleg zahteve glede obstoja „utemeljenih razlogov“?
- (c) Ali za uspešno sklicevanje na člen 13(2) Uredbe o znamki Skupnosti vedno zadostuje, da gre za kršitev ene ali več funkcij znamke iz vprašanja 1(a)?
2. (a) Ali je mogoče v splošnem trditi, da lahko imetnik znamke na podlagi člena 13(2) Uredbe o znamki Skupnosti nasprotuje nadaljnji komercializaciji blaga, označenega z njegovo znamko, če so to blago popravili drugi in ne imetnik znamke ali osebe, ki jim je ta za to dal soglasje?
- (b) Če je odgovor na vprašanje 2(a) nikalen, ali je potem obstoj „utemeljenih razlogov“ v smislu člena 13(2) Uredbe o znamki Skupnosti po popravilu blaga – ki je bilo na trg dano na trg s strani imetnika znamke ali z njegovim soglasjem – ki ga je opravila tretja oseba, odvisen od narave blaga ali od narave opravljenega popravila (kot je bilo natančneje pojasnjeno zgoraj v točki 3.2.5) ali od drugih okoliščin, kot so posebne okoliščine v obravnavani zadevi, navedene zgoraj v točki 2.1 (ii) in (iii)?
3. (a) Ali je izključeno, da imetnik znamke v smislu člena 13(2) Uredbe o znamki Skupnosti nasprotuje nadaljnji komercializaciji popravljenega blaga, če se znamka uporablja na način, ki ne more vzbuditi vtisa, da med imetnikom znamke (ali njegovimi pridobitelji licence) in stranko, ki blago nadalje komercializira, obstaja gospodarska povezava, na primer če je z odstranitvijo znamke in/ali dodatnim označevanjem blaga po popravilu jasno, da popravilo ni bilo opravljeno s strani imetnika znamke ali njegovega pridobitelja licence ali s soglasjem enega od njiju?
- (b) Ali je glede tega pomemben odgovor na vprašanje, ali je mogoče znamko na enostaven način odstraniti, ne da bi se škodovalo tehnični kakovosti ali praktični uporabnosti blaga?
4. Ali je za odgovor na prejšnja vprašanja upoštevno, ali gre za kolektivno znamko na podlagi Uredbe o znamki Skupnosti, in če je tako, v kakšnem smislu?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo) (UL 2009, L 78, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalska) 12. marca 2020 – JS/Câmara Municipal de Gondomar**

(Zadeva C-135/20)

(2020/C 209/19)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik v postopku s kasacijsko pritožbo: JS

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Câmara Municipal de Gondomar

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba pravo Evropske unije, zlasti člen 5 okvirnega sporazuma, ki je priloga k Direktivi Sveta Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu ETUC, UNICE in CEEP (¹), razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki v vsakem primeru prepoveduje spremembo pogojev o zaposlitvi za določen čas, ki jih sklenejo javnopravni subjekti, v pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas?

2. Ali je treba Direktivo 1999/70/ES razlagati tako, da nalaga spremembo pogodb kot edino obliko preprečevanja zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas?

(¹) Direktiva Sveta Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (JO 1999, L 175, str. 43).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalska) 12. marca 2020 — MV/SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.

(Zadeva C-137/20)

(2020/C 209/20)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: MV

Tožena stranka: SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.

Predložitevno sodišče

Ali je treba dogodek, do kakršnega je prišlo 6. junija 2016, ko je bil let zaradi vremenskih razmer na letališču namembnega kraja odpovedan, konkretno zato, ker ob načrtovanem odhodu letala niso bile izpolnjene minimalne zahteve glede horizontalne in vertikalne vidljivosti na vzletno-pristajalni stezi navedenega letališča, tako da niso bili izpolnjeni varnostni pogoji, ki so bili na letališču namembnega kraja v zvezi z zadevnim letalom obvezni za pristanek, pri čemer je bilo tudi napovedano poslabšanje vremenskih razmer v prihodnjih urah, šteti za „izredne razmere“ v smislu člena 5(3) Uredbe št. 261/2004 (¹), ki letalskega prevoznika odvezujejo obveznosti plačila odškodnine?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Italija) 26. marca 2020 — Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute — Dipartimento regionale per la pianificazione in drugi

(Zadeva C-142/20)

(2020/C 209/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Analisi G. Caracciolo srl

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali Uredba (ES) št. 765/2008 ⁽¹⁾ nasprotuje nacionalni ureditvi (kakršen je člen 40 zakona št. 88 iz leta 2009) v delu, v katerem dopušča, da lahko dejavnost akreditacije opravljajo organi, ki nimajo sedeža v eni od držav Evropske unije – in torej ne da bi se obrnili na enotni organ za akreditacijo –, čeprav ti organi vseeno zagotavljajo spoštovanje standardov UNI CEI EN ISO/IEC 17025 in UNI CEI EN ISO/IEC 17011 in dokazujejo – tudi na podlagi sporazumov medsebojnega priznavanja –, da imajo v bistvu podobne kvalifikacije kot enotni organi za akreditacijo v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008?
2. Ali – v zvezi s členom 56 PDEU, členoma 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členom 102 PDEU – Uredba (ES) št. 765/2008 v delu, v katerem vzpostavlja ureditev velikega monopola na nacionalni ravni, vezanega na dejavnost akreditacije prek sistema enotnega organa, krši načela primarnega prava Evropske unije, zlasti načela svobode opravljanja storitev in prepovedi diskriminacije ter načela prepovedi različnega obravnavanja ter pravila o konkurenci, ki prepovedujejo monopol?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL 2008, L 218, str. 30).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli
w Warszawie (Poljska) 24. marca 2020 – A/O**

(Zadeva C-143/20)

(2020/C 209/22)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A

Tožena stranka: O

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 185(3)(i) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja ⁽¹⁾ in člen 36(1) v povezavi s Prilogo III(A), točka 12, Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju ⁽²⁾, razlagati tako, da mora zavarovatelj ali zavarovalec (ki ponuja tako zavarovanje, distribuira zavarovalni produkt ali „prodaja“ zavarovanje) v primeru pogodb o življenjskem zavarovanju, povezanih z investicijskim skladom (kapitalskim zavarovalnim skladom), v katerem so osnovna sredstva izvedeni finančni instrumenti (ali strukturirani finančni instrumenti, vgrajeni v izvedene finančne instrumente), zavarovanemu potrošniku zagotoviti podatke o naravi, specifikaciji tipa, opis značilnosti (angl. indication of the nature, nem. Angabe der Art., fr. indications sur la nature) osnovnega instrumenta (izvedenega finančnega instrumenta ali strukturiranega finančnega instrumenta, v katerega je izvedeni finančni instrument vgrajen), ali je dovolj, da navede samo vrsto osnovnega sredstva, ne da bi opisal značilnosti instrumenta?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje, da mora zavarovatelj ali zavarovalec (ki ponuja takšno zavarovanje, distribuira zavarovalni produkt, „prodaja“ zavarovanje, povezano z investicijskim skladom – kapitalskim zavarovalnim skladom), zagotoviti potrošniku informacije o naravi, specifikaciji tipa, značilnostih osnovnega instrumenta (izvedenega ali strukturiranega finančnega instrumenta, v katerega je izvedeni finančni instrument vgrajen), ali je treba člen 185(3) (i) Direktive 2009/138/ES in člen 36(1) v povezavi s Prilogo III(A), točka 12, k Direktivi 2002/83/ES, razlagati tako, da mora informacija o naravi, specifikaciji tipa in opisu značilnosti osnovnega instrumenta (izvedenega ali strukturiranega finančnega instrumenta, v katerega je izvedeni finančni instrument vgrajen), zagotovljena zavarovancu – potrošniku, vsebovati enake podatke, to je enake zahtevam iz člena 19(3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/39/ES z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS⁽³⁾ in člena 24(4) Direktive 2014/65/EU z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU⁽⁴⁾, to je izčrpne informacije o izvedenih finančnih instrumentih in predlaganih investicijskih strategijah, ki bi morale vsebovati ustrezne smernice in opozorila o tveganju, povezanem z naložbami v takšne instrumente, ali v zvezi s posameznimi investicijskimi strategijami, vključno s podatki o metodologiji vrednotenja osnovnega instrumenta, ki ga uporablja zavarovalnica ali zavarovalni agent v obdobju zavarovalnega kritja, ter informacije o tveganju, povezanem z izvedenim finančnim instrumentom in njegovim izdajateljem, vključno s spremembami vrednosti izvedenega finančnega instrumenta v času, posameznimi dejavniki, ki določajo te spremembe, in stopnjo njihovega vpliva na vrednost?
3. Ali je treba člen 185(4) Direktive 2009/138/ES razlagati tako, da mora v primeru pogodb o življenjskem in doživljenjskem zavarovanju v okviru investicijskega sklada (kapitalskega zavarovalnega sklada), v katerem so osnovna sredstva izvedeni finančni instrumenti (ali strukturirani finančni instrumenti z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom) zavarovatelj ali zavarovalec (ki ponuja tako zavarovanje, distribuira zavarovalni produkt ali „prodaja“ zavarovanje) potrošniku – zavarovancu zagotoviti enake podatke kot jih določata člen 19(3) Direktive 2004/39/ES in člen 24(4) Direktive 2014/65/EU, to je izčrpne informacije o izvedenih finančnih instrumentih in predlaganih investicijskih strategijah, ki bi morale vsebovati ustrezne smernice in opozorila o tveganju, povezanem z naložbami v takšne instrumente ali v zvezi s posameznimi investicijskimi strategijami, vključno s podatki o metodologiji vrednotenja osnovnega instrumenta, ki ga uporablja zavarovalnica ali zavarovalni agent v obdobju zavarovalnega kritja, ter informacije o tveganju, povezanem z izvedenim finančnim instrumentom in njegovim izdajateljem, vključno s spremembami vrednosti izvedenega finančnega instrumenta v času, posameznimi dejavniki, ki določajo te spremembe, in stopnjo njihovega vpliva na vrednost?
4. V primeru pritrdilnega odgovora na drugo ali tretje vprašanje (ali obe vprašanji), ali v primeru, da zavarovatelj ali zavarovalec, ki ponuja življenjsko zavarovanje v zvezi z investicijskim skladom (kapitalskim zavarovalnim skladom), potrošniku – zavarovancu ni zagotovil zahtevanih informacij (navedenih v drugem in tretjem vprašanju), ko je bilo potrošniku ponujeno zavarovanje, predstavlja nepošteno poslovno prakso v smislu člena 5 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾, ali opustitev zahtevanih informacij pomeni zavajajočo poslovno prakso v smislu člena 7 te direktive?
5. V primeru nikalnega odgovora na drugo in tretje vprašanje, ali opustitev jasne informacije, ki bi jo moral potrošniku zagotoviti zavarovatelj ali zavarovalec (ki ponuja tako zavarovanje, distribuira zavarovalni produkt, „prodaja“ življenjsko zavarovanje, povezano z investicijskim skladom (kapitalskim zavarovalnim skladom)), da so sredstva investicijskega sklada (kapitalskega zavarovalnega sklada) vložena v izvedene finančne instrumente (ali strukturirane produkte, v katere so izvedeni finančni instrumenti vgrajeni), predstavlja nepošteno poslovno prakso v smislu člena 5 Direktive o nepoštenih poslovnih praksah, ali opustitev zahtevanih informacij pomeni zavajajočo poslovno prakso v smislu člena 7 te direktive?

6. V primeru nikalnega odgovora na drugo in tretje vprašanje, ali to, da zavarovatelj ali zavarovalec, ki ponuja življenjsko zavarovanje, povezano z investicijskim skladom (kapitalskim zavarovalnim skladom), potrošniku ne pojasni podrobno natančnih značilnosti instrumenta, v katerega se vlagajo sredstva investicijskega sklada (kapitalskega zavarovalnega sklada), vključno z informacijami o načelih delovanja takšnega instrumenta v položaju, ko gre za izvedeni finančni instrument (ali strukturiran instrument, v katerega je bil izvedeni finančni instrument vgrajen), pomeni nepošteno poslovno prakso v smislu člena 5 Direktive o nepoštenih poslovnih praksah, ali opustitev zahtevanih informacij pomeni zavajajočo poslovno prakso v smislu člena 7 te direktive?

⁽¹⁾ UL 2009, L 335, str. 1.

⁽²⁾ UL 2002, L 345, str. 1.

⁽³⁾ UL 2004, L 145, str. 1.

⁽⁴⁾ UL 2014, L 173, str. 349.

⁽⁵⁾ UL 2005, L 149, str. 22.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 27. marca 2020 – Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG in drugi

(Zadeva C-151/20)

(2020/C 209/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Bundeswettbewerbsbehörde

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se tretje merilo, izoblikovano v sodni praksi Sodišča na področju konkurenčnega prava v zvezi z uporabo načela *ne bis in idem*, da mora iti za isti varovani pravni interes, uporablja tudi, ko organi dveh držav članic, pristojni za konkurenco, v zvezi z istim dejanskim stanjem in istimi osebami poleg določb nacionalnega prava uporabijo tudi iste določbe prava Unije (tukaj: člen 101 PDEU)?

Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

2. Ali gre v takem primeru vzporedne uporabe evropskega in nacionalnega konkurenčnega prava za isti varovani pravni interes?
3. Ali je za uporabo načela *ne bis in idem* poleg tega pomembno, ali so se v odločbi organa države članice, pristojnega za konkurenco, o naložitvi globe, ki je bila izdana najprej, upoštevali dejanski učinki kršitve konkurenčnega prava na drugo državo članico, katere organ, pristojen za konkurenco, je v postopku konkurenčnega prava, ki ga je vodil, odločil pozneje?
4. Ali gre tudi pri postopku, v katerem je zaradi sodelovanja udeleženca v nacionalnem programu prizanesljivosti mogoče samo ugotoviti njegovo kršitev konkurenčnega prava, za postopek, v katerem velja načelo *ne bis in idem*, ali pa je taka ugotovitev kršitve mogoča ne glede na odločitev v prejšnjem postopku v zvezi z naložitvijo globe (v drugi državi članici)?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Česka republika)
31. marca 2020 – Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství**

(Zadeva C-154/20)

(2020/C 209/24)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Kemwater ProChemie s. r. o.

Tožena stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Odvolací finanční ředitelství

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je položaj, v katerem je uveljavljanje pravice do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost pogojeno s tem, da mora davčni zavezanec dokazati, da je storitev, ki jo je prejel v okviru obdavčljive transakcije, opravil drug konkretni davčni zavezanec, v skladu z Direktivo 2006/112/ES ⁽¹⁾?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se davčnemu zavezancu, če ne izpolni te obveznosti dokaza, lahko zavrne pravica do odbitka vstopnega davka, čeprav ni bilo dokazano, da je ta davčni zavezanec vedel ali bi lahko vedel, da z nakupom blaga ali storitev sodeluje pri davčni goljufiji?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

Tožba, vložena 14. aprila 2020 – Evropska komisija/Svet Evropske unije

(Zadeva C-161/20)

(2020/C 209/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kalèda, W. Mölls, agenti)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa Sveta ⁽¹⁾ iz akta Coreperja z dne 5. februarja 2020, s katerim je bila podprta predložitev Mednarodni pomorski organizaciji (IMO) v zvezi z uvedbo smernic o življenjskem krogu za oceno emisij toplogrednih plinov od izvora do rezervoarja pri trajnostnih alternativnih gorivih, in sicer tako, da bi predsedstvo Sveta to predložitev IMO posredovalo v imenu držav članic in Komisije;
- ohrani učinke sklepa;
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ničnostna tožba, ki jo je vložila Komisija, se nanaša na sklep Sveta iz akta Coreperja z dne 5. februarja 2020, s katerim je bila podprta predložitev Mednarodni pomorski organizaciji (IMO) v zvezi z uvedbo smernic o življenjskem krogu za oceno emisij toplogrednih plinov od izvora do rezervoarja pri trajnostnih alternativnih gorivih (predložitev glede TP), in sicer tako, da bi predsedstvo Sveta to predložitev IMO posredovalo v imenu držav članic in Komisije.

Komisija v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

Prvič, Komisija meni, da je s sklepom Sveta kršena izključna pristojnost Unije iz člena 3(2) PDEU. Unija ima namreč izključno pristojnost na področju, na katero se nanaša predložitev glede TP, v smislu člena 3(2) PDEU, ker je to področje v znatnem delu zajeto s skupnimi pravili, ki veljajo za notranje položaje Unije, v smislu ustaljene sodne prakse Sodišča.

Drugič, Komisija meni, da so s sklepom Sveta kršeni institucionalni prerogativi Komisije iz člena 17(1) PEU, ker je le Komisija pristojna za delovanje v imenu Unije in za zagotavljanje zastopanje Unije navzven.

(¹) Dokument Sveta ST 6287/20 z dne 24. februarja 2020.

Tožba, vložena 23. aprila 2020 — Evropska komisija/Portugalska republika**(Zadeva C-169/20)**

(2020/C 209/26)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. França in C. Perrin, agenta)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga

- Ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 101 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ker pri izračunu vrednosti rabljenih vozil, uvoženih na ozemlje navedene države članice in kupljenih v drugih državah članicah, ni upoštevala izgube vrednosti okoljskega elementa v okviru izračuna dajatve ob registraciji vozila;
- Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Upoštevna portugalska zakonodaja uvaža diskriminacijo med obdavčitvijo, ki velja za uvoženo vozilo, in obdavčitvijo, ki velja za podobno nacionalno vozilo. Metode in način izračuna povzročajo, da je obdavčitev uvoženega vozila skoraj vedno višja.

Ta položaj je še toliko bolj zaskrbljujoč, ker je v nasprotju s sodno prakso Sodišča: portugalska zakonodaja v zvezi z izračunom dajatve, ki velja za vozila, ki so bila kupljena v drugih državah članicah, je že bila predmet postopkov za ugotavljanje kršitev in mnogih sodb Sodišča.

Portugalska zakonodaja ne zagotavlja, da se rabljena vozila, ki so bila uvožena iz drugih držav članic, obdavčijo v višini, ki ne presega dajatve, ki bremeni podobna nacionalna rabljena vozila. To je mogoče pojasniti s tem, da zaradi spremembe zakonodaje leta 2016 okoljski element, ki se uporablja pri izračunu vrednosti rabljenega vozila, ni bil uporabljen ob upoštevanju izgube vrednosti.

Iz navedenega izhaja, da tabela izgube vrednosti, ki je bila sprejeta v okviru nacionalne zakonodaje, ne odraža razumnega približka resnične vrednosti uvoženega rabljenega vozila. Zato znesek, ki se plača za registracijo uvoženega rabljenega vozila, presega znesek za podobno rabljeno vozilo, ki je že registrirano na Portugalskem, kar pomeni kršitev člena 110 PDEU in sodne prakse Sodišča.

Tožba, vložena 24. aprila 2020 – Evropska komisija/Svet Evropske unije

(Zadeva C-180/20)

(2020/C 209/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Kellerbauer, T. Ramopoulos, agenta)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nična Sklep Sveta (EU) 2020/245 ⁽¹⁾ z dne 17. februarja 2020 o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Partnerskem svetu, ustanovljenem s Celovitim in okrepljenim sporazumom o partnerstvu med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Armenijo na drugi strani, v zvezi s sprejetjem poslovnika Partnerskega sveta ter poslovnikov Partnerskega odbora, pododborov in drugih organov, ki jih ustanovi Partnerski svet, in določitvijo seznama pododborov, za uporabo navedenega sporazuma z izjemo naslova II navedenega sporazuma (v nadaljevanju Sklep Sveta 2020/245) ter Sklep Sveta (EU) 2020/246 ⁽²⁾ z dne 17. februarja 2020 o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Partnerskem svetu, ustanovljenem s Celovitim in okrepljenim sporazumom o partnerstvu med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Armenijo na drugi strani, v zvezi s sprejetjem poslovnika Partnerskega sveta ter poslovnikov Partnerskega odbora, pododborov in drugih organov, ki jih ustanovi Partnerski svet, in določitvijo seznama pododborov, za uporabo naslova II navedenega sporazuma (v nadaljevanju Sklep Sveta 2020/246);
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da (i) izključitev naslova II Celovitega in okrepljenega sporazuma o partnerstvu iz obsega Sklepa Sveta 2020/245; (ii) sprejetje ločenega Sklepa Sveta 2020/246, ki se nanaša izključno na naslov II Celovitega in okrepljenega sporazuma o partnerstvu, katerega materialna pravna podlaga je člen 37 PEU; in (iii) dodajanje drugega člena 218(8) PDEU, ki določa, da Svet odloča s soglasjem, kadar sporazum zadeva področje, za katero je potrebno soglasje, pomenijo kršitev Pogodbe, kot jo razlaga Sodišče.

Ta tožbeni razlog temelji na teh trditvah:

Prvič, v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba materialno pravno podlago za Sklep Sveta, sprejet na podlagi člena 218(9) PDEU, o stališču, ki se v imenu Unije zastopa v organih, ustanovljenih s sporazumom, določiti v skladu s težiščem sporazuma kot celote. Celoviti in okrepljeni sporazum o partnerstvu se nanaša predvsem na trgovino in razvojno sodelovanje ter na trgovino s storitvami prevoza, tako da povezava med Celovitim in okrepljenim sporazumom o partnerstvu ter SZVP ni dovolj močna, da bi se materialna pravna podlaga SZVP lahko štela za materialno pravno podlago sporazuma kot celote. Svet je torej storil napako s tem, da je člen 37 PEU vključil v pravno podlago Sklepa 2020/246, pri čemer je bil ta sklep napačno sprejet na podlagi pravnega pravila, ki zahteva soglasje.

Drugič, institucije Unije enotnega akta ne smejo umetno razbiti na več delov in tako ustvariti delov z različnimi težišči, razen če se jim omogoči, da obidejo člen 13 PEU, ki določa, da vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti, ki so ji dodeljene s Pogodbama, in v skladu s postopki, pogoji in cilji, ki jih določata Pogodbi. Kadar Svet v skladu s členom 218(9) PDEU sprejme stališče, ki se v organu, ustanovljenem s sporazumom, zastopa v imenu Unije, in se nanaša na pravila delovanja tega organa v okviru vseh določb tega sporazuma, delitve sklepa Sveta na dva sklepa ni mogoče utemeljiti. Ker Celoviti in okrepljeni sporazum o partnerstvu ne razlikuje med postopkovnimi pravili, ki se uporabijo, kadar zadevni organi delujejo v okviru naslova II ali v okviru drugih naslovov Celovitega in okrepljenega sporazuma o partnerstvu, je Svet s tem, da je sprejel dva ločena sklepa, od katerih se eden nanaša izključno na naslov II Celovitega in okrepljenega sporazuma o partnerstvu, storil napako.

⁽¹⁾ UL 2020, L 52, str. 3.

⁽²⁾ UL 2020, L 52, str. 5.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Zadeva T-653/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije GIORGIO ARMANI le sac 11 – Prejšnji besedni in figurativni nacionalni znamki LESAC in lesac – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Resna uporaba prejšnje znamke – Člen 47(2) in (3) Uredbe 2017/1001)

(2020/C 209/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Giorgio Armani SpA (Milano, Italija) (zastopnica: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. avgusta 2018 (zadeva R 2462/2017-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med F. D. Asunciónom in družbo Giorgio Armani.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Giorgio Armani SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 25, 21.1.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (le Sac 11)

(Zadeva T-654/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije le Sac 11 – Prejšnji nacionalni besedni in figurativni znamki LESAC in lesac – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke – Člen 47(2) in (3) Uredbe 2017/1001)

(2020/C 209/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Giorgio Armani SpA (Milano, Italija) (zastopnica: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, odvetnica)

Tožeča stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Druška stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. avgusta 2018 (zadeva R 2464/2017-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med F. D. Asunciónom in družbo Giorgio Armani.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Giorgio Armani SpA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 25, 21.1.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Tilly-Sabco/Svet in Komisija

(Zadeva T-707/18) (¹)

(Kmetijstvo – Izvozna nadomestila – Perutninsko meso – Uredba (EU) 2018/1277, sprejeti po razglasitvi ničnosti Izvedbene uredbe (EU) št. 689/2013 s sodbo Sodišča – Pristojnost izdajatelja akta – Zloraba postopka – Obveznost obrazložitve – Nepogodbena odgovornost – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Škoda)

(2020/C 209/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francija) (zastopnika: R. Milchior in S. Charbonnel, odvetnika)

Toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: D. Komilaki in M. Alver, agenta) in Evropska komisija (zastopnika: A. Lewis in B. Hofstötter, agenta)

Predmet

Na eni strani, predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (EU) 2018/1277 z dne 18. septembra 2018 o določitvi izvoznih nadomestil za perutninsko meso (UL 2018, L 239, str. 1) in na drugi strani, predlog na podlagi člena 268 PDEU za povrnitev škode, ki naj bi jo tožeča stranka utrpela zaradi določitve navedenih nadomestil na znesek 0 EUR za obdobje od 19. julija do 31. decembra 2013.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Tilly-Sabco se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 54, 11.2.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2020 – Tecnodidattica/EUIPO (oblika stojala za globus in svetilko)(Zadeva T-752/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije – Oblika stojala za globus in svetilko – Absolutni razlog za zavrnitev – Znak, ki je sestavljen izključno iz oblike proizvoda, ki je nujna za dosego tehničnega učinka – Člen 7(1)(e)(ii) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(e)(ii) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj okrasnih ali domišljijskih elementov, ki imajo pomembno ali bistveno vlogo)

(2020/C 209/31)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Tecnodidattica SpA (San Colombano Certenoli, Italija) (zastopnika: S. Corona in F. Corona, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 9. oktobra 2018 (zadeva R 76/2017-2) v zvezi z zahtevo za registracijo tridimenzionalnega znaka, sestavljenega iz oblike stojala za globus in svetilko, kot znamke Evropske unije.

Izre

1. Tožba se zavrne.
2. Tecnodidattica SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 72, 25.2.2019.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Bergslagens Järnvaru/EUIPO – Scheppach
Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Orodje za cepljenje lesa)**(Zadeva T-73/19) ⁽¹⁾

(Model Skupnosti – Postopek za ugotovitev ničnosti – Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja orodje za cepljenje lesa – Prejšnji nacionalni model – Razlog za ničnost – Neobstoj individualne narave – Neobstoj drugega celotnega vtisa – Člen 6(1) Uredbe (ES) št. 6/2002 – Kršitev pravice do obrambe – Člen 62 Uredbe št. 6/2002)

(2020/C 209/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Bergslagens Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Švedska) (zastopnika: S. Kirschstein-Freund in B. Breitingner, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO: Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ichenhausen, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 23. novembra 2018 (zadeva R 1455/2018-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen in Bergslagernas Järnvaru.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Bergslagernas Järnvaruaktiebolag se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 122, 1.4.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Abarca/EUIPO – Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Zadeva T-106/19) (¹)

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije ABARCA SEGUROS – Prejšnja besedna znamka Evropske unije ABANCA – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2020/C 209/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Abarca – Companhia de Seguros SA (Lizbona, Portugalska) (zastopnika: J. Pimenta in Á. Pinho, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: G. Schneider, J. Crespo Carrillo in H. O'Neill, agenti)

Druška stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Španija) (zastopnik: M. Aznar Alonso, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. novembra 2018 (zadeva R 1370/2018-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Abanca Corporación Bancaria in Abarca – Companhia de Seguros.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Abarca – Companhia de Seguros SA se poleg svojih stroškov naloži plačilo stroškov, nastalih Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbi Abanca Corporación Bancaria, SA.

(¹) UL C 131, 8.4.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (TasteSense)(Zadeva T-109/19) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije TasteSense – Prejšnja besedna znamka Evropske unije MultiSense – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 [postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001])**

(2020/C 209/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: J. Ivanauskas in H. O'Neill, agenta)

Druška stranka pred odborom za pritožbe EUIPO: Döhler GmbH (Darmstadt, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. novembra 2018 (zadeva R 1178/2018-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Döhler in Kerry Luxembourg.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Kerry Luxembourg Sàrl se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 139, 15.4.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – CV in drugi/Komisija(Zadeva T-496/19) ⁽¹⁾**(Javni uslužbenci – Uradniki – Plačilo – Korekcijski faktor – Fiksno nadomestilo za službene dolžnosti – Stroški nastanitve – Obveznost obrazložitve – Dolžnost skrbnega ravnanja – Enakovredna kupna moč – Enako obravnavanje)**

(2020/C 209/35)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: CV, CW in CY (zastopnik: J.-N. Louis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Mongin in M. Brauhoff, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa zaradi molka Komisije, s katerim je organ te institucije za imenovanja zavrnil predlog tožečih strank, s katerim želijo v bistvu prejeti povečanje, po potrebi retroaktivno, korekcijskega faktorja, ki se uporablja glede na njihov kraj zaposlitve, v obravnavani zadevi Pariz.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Osebam CV, CW in CY se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 305, 9.9.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2020 – CZ in drugi/ESZD

(Zadeva T-497/19) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Uradniki – Osební prejemki – Korekcijski koeficient – Fiksno nadomestilo za uradnike – Stroški nastanitve – Obveznost obrazložitve – Dolžnost skrbnega ravnanja – Enakovredna kupna moč – Enako obravnavanje)

(2020/C 209/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: CZ, DB, DC, DD (zastopnik: J.-N. Louis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje (zastopnika: S. Marquardt in R. Spac, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU, s katerim se zahteva razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka ESZD, s katero sta organ za imenovanja in organ za sklepanje pogodb ESZD zavrnila zahtevo tožečih strank, ki se je v bistvu nanašala na zvišanje, po potrebi retroaktivno, korekcijskega koeficienta, ki se uporabi glede na kraj zaposlitve, ki je v obravnavanem primeru Pariz.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. CZ, DB, DC in DD se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 305, 9.9.2019.

Sklep Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2020 – Axactor/EUIPO – Axa (AXACTOR)

(Zadeva T-594/19) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik ugovora – Ustavitev postopka)

(2020/C 209/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Axactor SE (Oslo, Norveška) (zastopniki: D. Stone, A. Dykes, A. Leonelli, solicitors)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Axa SA (Pariz, Francija) (zastopnik: P. Martini-Berthon, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. junija 2019 (zadeva R 479/2018-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Axa SA in Axactor SE.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družbi Axactor SE in Axa SA nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 363, 28.10.2019.

Sklep Splošnega sodišča z dne 30. aprila 2020 – ArcelorMittal Bremen/Komisija

(Zadeva T-623/19) ⁽¹⁾

(Tožba zaradi nedelovanja – Direktiva 2003/87/ES – Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov – Sklep 2011/278/EU – Prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije – Sprememba preglednice nacionalnih dodelitev glede Nemčije za obdobje od 2013 do 2020 – Bistveno povečanje zmogljivosti – Prenehanje obstoja predmeta spora – Ustavitev postopka)

(2020/C 209/38)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Nemčija) (zastopnika: S. Altenschmidt in L. Buschmann, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-F. Brakeland in A. Becker, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 265 PDEU, naj se ugotovi, da Komisija protizakonito ni odločila o skupni letni količini pravic do emisij, ki naj bi se brezplačno dodelile zaradi bistvene spremembe zmogljivosti podnaprave tožeče stranke z referenčno vrednostjo za vročo litino, in podredno, predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa, ki naj bi ga Komisija sprejela 19. julija 2019 v zvezi z opominom tožeče stranke z dne 1. julija 2019.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 363, 28.10.2019.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 4. maja 2020 – Csordas in drugi/Komisija**(Zadeva T-146/20 R)****(„Začasna odredba – Javni uslužbenci – Volitve lokalne sekcije odbora uslužbencev Komisije za Luxembourg – Pravilnost – Obveznost nadzora institucije – Predlog za izdajo začasnih odredb – Neobstoje fumi boni juris“)**

(2020/C 209/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Annamaria Csordas (Luxembourg, Luksemburg), Adrian Sorin Cristescu (Luxembourg), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Miguel Vicente-Nunez (Luxembourg) (zastopnik: M.-A. Lucas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: D. Milanowska, T. Lilamand in T. Bohr, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU in člena 91(4) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije, s katerim se primarno predlaga, naj se na eni strani odloži izvršitev, prvič, dopisa volilnega odbora z dne 26. novembra 2019 o razglasitvi rezultatov volitev lokalne sekcije odbora uslužbencev Komisije za Luxembourg, drugič, sklepa Komisije z dne 28. novembra 2019 o izračunu reprezentativnosti sindikatov in združenj v instituciji, tretjič, mandata lokalne sekcije odbora uslužbencev Komisije za Luxembourg, ki je rezultat volitev novembra 2019, četrto, imenovanja delegatov s strani lokalne sekcije odbora uslužbencev Komisije za Luxembourg za centralni odbor uslužbencev Komisije, in petič, vsake odločitve o dodeljevanju dodatnih sredstev predstavnikom uslužbencev Komisije, ter naj se na drugi strani Komisiji naloži ohranitev delovanja odbora uslužbencev, ki se mu izteka mandat, do datuma razglasitve sodb v glavni stvari, hkrati pa naj se ta mandat omeji na tekoče zadeve, podredno pa se predlaga, naj se na eni strani naloži Komisiji, da mandat lokalne sekcije odbora uslužbencev Komisije za Luxembourg, ki je rezultat volitev novembra 2019, omeji na tekoče zadeve, in na drugi strani tej lokalni sekciji, da za centralni odbor uslužbencev Komisije imenuje predstavnike, ki jih je predlagal Union syndicale Luxembourg.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasnih odredb se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 18. marca 2020 – JP/Komisija**(Zadeva T-179/20)**

(2020/C 209/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: JP (zastopnika: S. Rodrigues in A. Champetier, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa z dne 17. julija 2019 o neuvrstitvi tožeče stranke na rezervni seznam uspešnih kandidatov natečaja EPSO/AD/363/18 – Upravni uslužbenci (AD7) in sklepa z dne 10. decembra 2019 o zavrnitvi zahteve tožeče stranke za pregled;

- toženi stranki naloži plačilo odškodnine za utrpljeno škodo; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela, v skladu s katerim morajo člani natečajne komisije imeti sposobnosti, potrebne za izvedbo objektivne ocene dosežkov in poklicnih kvalifikacij tožeče stranke med razgovorom o zadevnem področju, kršitev načela enakega obravnavanja in kršitev načela zaupanja v pravo.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela, v skladu s katerim mora biti sestava natečajne komisija dovolj stabilna.
3. Tretji tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji.

Tožba, vložena 20. aprila 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)

(Zadeva T-210/20)

(2020/C 209/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Square, Inc. (San Francisco, Kalifornija, Združene države) (zastopniki: M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder, in T. Dolde, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, figurativne znamke \$ Cash App – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1 410 819

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. februarja 2020 v zadevi R 811/2019-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški postopka pred oddelkom za operativne dejavnosti in pred odborom za pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 72(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 94(1) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev načel enakega obravnavanja in dobrega upravljanja.

Tožba, vložena 20. aprila 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)**(Zadeva T-211/20)**

(2020/C 209/42)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Square, Inc. (San Francisco, Kalifornija, Združene države) (zastopniki: M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder in T. Dolde, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, figurativne znamke \$ Cash App – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1410 839

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. februarja 2020 v zadevi R 810/2019-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški postopka pred oddelkom za operativne dejavnosti in pred odborom za pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 72(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 94(1) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

Tožba, vložena 15. aprila 2020 – JK/Komisija**(Zadeva T-219/20)**

(2020/C 209/43)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* JK (zastopnica: N. de Montigny, odvetnica)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlog***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nično razglasi odločbo Direktorja GD proračun in administracija, človeški viri, ESZD, z dne 5. junija 2019, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke, vložena 5. februarja 2019 na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov;
- za nično razglasi implicitno zavrnilno odločbo Organa za imenovanja Komisije v zvezi z pritožbo tožeče stranke, vložene 5. februarja 2019 na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov;
- glede na to, da ta odločba sledi implicitni zavrnitvi, za nično razglasi odločbo o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke, vložene 4. septembra 2019, ki ji jo je Direktor GD proračun in administracija, človeški viri in varnost vročil 6. januarja 2020;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 12a Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), napačno uporabo prava pri presoji pojma nadlegovanje in natančneje presoji glede izpolnjevanja dolžnosti pomoči institucije na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov in na napačno uporabo prava, ki jo je OI storil v okviru zavrnitve pritožbe tožeče stranke pred kakršno koli iniciativo za upravno preiskavo glede pomembnosti dokazov, ki so bili predloženi v utemeljitev pritožbe tožeče stranke.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji dokazov, predloženih v utemeljitev zahtevka za pomoč, glede na to, da naj bi tožeča stranka v svoji pritožbi predložila dovolj dokazov, ki izkazujejo obstoj napadov nanjo.

Tožba, vložena 23. aprila 2020 – Orion/Komisija**(Zadeva T-223/20)**

(2020/C 209/44)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Orion Oyj (Espoo, Finska) (zastopniki: C. Schoonderbeek, odvetnik, J. Mulryne in E. Amos, Solicitors)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo tožene stranke z dne 13. februarja 2020 o podelitvi dovoljenja za promet z generičnim zdravilom za „Dexmedetomidine Accord“ razglasi za nično;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka in drugih stroškov, povezanih s to zadevo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: z izpodbijano odločbo naj bi bil kršen člen 10(1) Direktive 2001/83/ES, ⁽¹⁾ v povezavi s členom 10 (2)(a) te direktive, ker zdravilo „Precedex“, kateremu je bilo v Češki republiki pred njenim pristopom k EU dodeljeno nacionalno dovoljenje za promet, potrjuje kot referenčno zdravilo, glede na to da to nacionalno dovoljenje za promet ni bilo dodeljeno (ali posodobljeno) v skladu z veljavnimi pravili Unije.
2. Drugi tožbeni razlog: z izpodbijano odločbo naj bi bil kršen člen 14(11) Uredbe 726/2004, ⁽²⁾ v povezavi s členoma 10 (1) in 6(1) Direktive 2001/83, saj je bilo ugotovljeno, da je zakonsko varstvo podatkov za izdelek tožeče stranke, „Dexdor“, poteklo, ter potrjeno, da bi ga bilo (in podatke o raziskavah, na katerih temelji) mogoče uporabiti kot referenčno zdravilo v utemeljitev vloge za dovoljenje za promet kopije (generičnega) izdelka, glede na to, da za zdravili „Precedex“ in „Dexdor“ velja isto splošno dovoljenje za promet.
3. Tretji tožbeni razlog: izpodbijana odločba ne vsebuje ustrezne obrazložitve, kot to zahteva člen 296 PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL 2004, L 136, str. 1).

Tožba, vložena 27. aprila 2020 – PNB Banka/ECB

(Zadeva T-230/20)

(2020/C 209/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: PNB Banka AS (Riga, Latvija) (zastopnik: O. Behrends, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničen razglasi sklep ECB z dne 17. februarja 2020 o odvzemu bančne licence AS PNB Banka;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja trinajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: besedilo zadevnega sklepa vsebuje nepopolne in napačne postopkovne informacije.
2. Drugi tožbeni razlog: ECB je v zvezi z izpodbijanim sklepom nezakonito uporabila dvostopenjski postopek (ki vključuje predlog pristojnega nacionalnega organa), v skladu s členom 14(5), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 ⁽¹⁾ in člena 83 Uredbe (EU) št. 468/2014 ⁽²⁾, kljub sklepu ECB o prerazvrstitvi z dne 1. marca 2019, s katero je ECB prevzela neposreden nadzor nad tožečo stranko.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev postopka pred pristojnim nacionalnim organom, in sicer Financial and Capital Market Commission (FCMC).
4. Četrty tožbeni razlog: zaradi postopkovne določbe člena 83(1) Uredbe (EU) št. 468/2014, naj bi bilo za ECB postopkovno nemogoče, da 17. februarja 2020 sprejme osnutek sklepa o odvzemu licence z dnem 12. september 2019.
5. Peti tožbeni razlog: izpodbijani sklep je postal postopkovno in vsebinsko nezakonit zaradi *de facto* odvzema licence s strani ECB na podlagi predhodne ocene, propada ali bo verjetno propadla (v nadaljevanju: FOLTF) z dne 15. avgusta 2019.
6. Šesti tožbeni razlog: izpodbijani sklep je nezakonit, ker temelji na nezakonitem vmešavanju v pravice tožeče stranke do zastopanja, s katerim so mu v celoti odvzete postopkovne pravice.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep je nezakonit, ker temelji na nezadostni obrazložitvi.
8. Osmi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do zaslišanja.
9. Deveti tožbeni razlog: ECB je bilo preprečeno, da bi se oprla na latvijsko odločbo o insolventnosti z dne 12. septembra 2019, ker je bil ta sklep nezakonit in je temeljil izključno na napačni FOLTF oceni s strani ECB.
10. Deseti tožbeni razlog: ECB se je napačno opirala na nadaljnje razloge izpodbijanega sklepa, namreč zatrjevane kršitve omejitve velike izpostavljenosti in regulatornih kapitalskih zahtev, ki niso bile utemeljene in na katere se FCMC ni oprl v svojem osnutku sklepa.
11. Enajsti tožbeni razlog: izpodbijani sklep je vsebinsko nezakonit, ker je bila tožeča stranka pod izključnim nadzorom FCMC in s tem posredno tudi ECB od 12. septembra 2019.
12. Dvanajsti tožbeni razlog: izpodbijani sklep je nesorazmeren.
13. Trinajsti tožbeni razlog: izpodbijani sklep temelji na vseh pomanjkljivostih ocene FOLTF.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

Tožba, vložena 23. aprila 2020 – Price/Svet**(Zadeva T-231/20)**

(2020/C 209/46)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* David Price (Le Dorat, Francija) (zastopnik: J. Fouchet, odvetnik)*Tožena stranka:* Svet Evropske unije**Predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- prekine odločanje v tem postopku in Sodišču Evropske unije postavi ta vprašanja za predhodno določanje po hitrem postopku:
 1. Ali izstop Združenega kraljestva iz Evropske unije ukinja državljanstvo EU za državljane Združenega kraljestva, ki so pred koncem prehodnega obdobja izvrševali pravico do prostega gibanja in proste naselitve na ozemlju druge države članice?
 2. Če je tako, ali je treba člene 2, 3, 10, 12 in 127 sporazuma o izstopu, v povezavi z odstavkom 6 njegove preambule ter členi 18, 20 in 21 Pogodbe o delovanju Evropske unije razumeti tako, da je tem državljanom Združenega kraljestva brez izjeme dovoljeno ohraniti pravice iz državljanstva Unije, ki so jih imeli pred izstopom njihove države iz Evropske unije?
 3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali sporazum o izstopu s tem, da ne vsebuje določbe, s katero bi jim bilo brez izjeme dovoljeno ohraniti te pravice, ne krši členov 18, 20 in 21 Pogodbe o delovanju Evropske unije?
 4. V vsakem primeru, ali člen 127(1)(b) sporazuma o izstopu s tem, da državljanom Unije, ki so izvrševali svojo pravico do prostega gibanja in proste naselitve v Združenem kraljestvu, odvzema pravico voliti in biti voljen na občinskih volitvah v tej državi, ne krši členov 18, 20 in 21 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter členov 39 in 40 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in če Splošno sodišče in Sodišče te določbe razlagata na isti način kot francoski Conseil d'État (državni svet), ali se ta kršitev ne nanaša na državljane Združenega kraljestva, ki so izvrševali pravico do prostega gibanja in proste nastanitve?
- Sklep Sveta (EU) 2020/135 z dne 30. januarja 2020 o sklenitvi Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo ter Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo razglasi za nična v delu, v katerem sporazum o izstopu ne štiti v celoti pravice do zdravja teh državljanov in v delu, v katerem ta akta samodejno in na splošno, brez vsakršnega nadzora sorazmernosti, razlikujeta državljane Unije od državljanov Združenega kraljestva od 1. februarja 2020, in s tem med drugim razglasi ničnost šestega odstavka preambule ter členov 9, 10 in 127 sporazuma o izstopu;
- Evropski uniji naloži plačilo vseh stroškov postopka, vključno s stroški za najem odvetnika v višini 5 000 EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj preizkusa sorazmernosti izbrisa državljanstva EU za nekatere kategorije državljanov Združenega kraljestva. Tožeča stranka trdi, da kot državljan EU, ki je izvrševal svojo pravico do prostega gibanja v Uniji in je pred več kot petnajstimi leti zapustil ozemlje Združenega kraljestva, ni imel pravice voliti na referendumu 23. junija 2016 o članstvu Združenega kraljestva v Evropski uniji.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načel demokracije, enakega obravnavanja, prostega gibanja, svobode izražanja in dobrega upravljanja.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravnega reda Unije in načela enakega obravnavanja, ki je del državljanstva EU. Tožeča stranka med drugim trdi, da je izpodbijani sklep v nasprotju s pravnim redom Unije, ki določa načelo enakega obravnavanja vseh državljanov, in s pravnim redom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj. Tožeča stranka v zvezi s tem med drugim trdi, da je z izpodbijanim sklepom potrjena izguba njene pravice do stalnega prebivališča, ki jo je pridobila po petih letih neprekinjenega bivanja v državi članici, ne da bi bile določene konkretne posledice te izgube in predvsem ne da bi bil opravljen kakršen koli preizkus sorazmernosti.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev pravice do zasebnega in družinskega življenja, zagotovljene s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vpliva na njeno pravico do zasebnega in družinskega življenja, ker ji odvzema državljanstvo EU in s tem pravico do prostega prebivanja na ozemlju države članice, katere državljanstva nima, vendar si je na njenem ozemlju ustvarila svoje družinsko življenje.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev pravice državljanov Združenega kraljestva voliti in biti voljen na občinskih in evropskih volitvah. Po mnenju tožeče stranke člen 127 sporazuma o izstopu krši člen 18 PDEU ter člena 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Izpodbijani sklep naj bi torej moral biti razveljavljen v delu, v katerem ratificira sporazum, ki vključuje določbo, ki ustvarja diskriminacijo med državljani Združenega kraljestva.
7. Sedmi tožbeni razlog: sporazum o izstopu samodejno in na splošno razlikuje državljane Unije od državljanov Združenega kraljestva, brez vsakršnega nadzora sorazmernosti glede zasebnega in družinskega življenja državljanov Združenega kraljestva od 1. februarja 2020. Tožeča stranka v podporo temu tožbenemu razlogu zatrjuje, da izbris državljanstva EU ne more biti samodejno in splošno, da bi bilo treba opraviti *in concreto* presojo posledic in da je treba zaradi neobstoja take presoje izpodbijani sklep razglasiti za ničen.
8. Osmi tožbeni razlog: kršitev člena 35 Listine o temeljnih pravicah, tj. pravice do zdravja. Tožeča stranka meni, da zato, ker sporazum o izstopu ne določa nobenih ukrepov zaščite njene pravice do zdravja, ta podporna pristojnost za Združeno kraljestvo in njene državljane izgine, kar slednje postavi v nevarnost zlasti v obdobju pandemije in zdravstvene krize.

Tožba, vložena 1. maja 2020 – Ryanair/Komisija

(Zadeva T-238/20)

(2020/C 209/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastopniki: E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating in I. Metaxas-Maranghidis, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep Evropske komisije (EU) z dne 11. aprila 2020 v zvezi z državno pomočjo SA.56812 ⁽¹⁾ in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.
- Tožeča stranka je predlagala tudi, naj se njena tožba obravnava po hitrem postopku iz člena 23a Statuta Sodišča.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Sklep Komisije krši nekatere določbe PDEU in splošna načela evropskega prava v zvezi s prepovedjo diskriminacije na podlagi nacionalnosti in v zvezi s prostim pretokom storitev, na katerih od konca osemdesetih let prejšnjega stoletja temelji liberalizacija letalskega prevoza v EU. Liberalizacija trga letalskih prevozov v EU je omogočila rast resnično vseevropskih nizkocenovnih letalskih družb. Sklep Komisije ne upošteva vloge takih vseevropskih letalskih družb pri zagotavljanju povezav med državami članicami EU, s tem da Švedski dovoljuje, da dodeli pomoč le tistim letalskim družbam EU, ki jim je Švedska izdala operativne licence. Člen 107(3)(b) PDEU določa izjemo od prepovedi državne pomoči, vsebovane v členu 107(1) PDEU, vendar ne določa izjeme od ostalih pravil in načel PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Sklep Komisije krši njeno obveznost, da koristi pomoči uravnoteži z negativnimi učinki na pogoje poslovanja in ohranjanje neizkrivljene konkurence (to je tako imenovano „tehtanje“).
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija kljub obstoju resnih težav ni začela formalnega postopka preiskave in je kršila procesne pravice tožeče stranke.
4. Četrty tožbeni razlog: S sklepom je bila kršena obveznost obrazložitve, ki jo ima Komisija.

⁽¹⁾ Sklep Evropske komisije (EU) z dne 11. aprila 2020 v zvezi z državno pomočjo SA.56812 Švedska – Kreditna jamstvena shema letalskim družbam znotraj začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (še neobjavljen v UL).

Tožba, vložena 30. aprila 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXXIMLA)

(Zadeva T-239/20)

(2020/C 209/48)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Nemčija) (zastopnika: J.-C. Plate in R. Kaase, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Pfizer Inc. (New York, New York, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije RUXXIMLA – prijava št. 17 865 742

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. februarja 2020 v zadevi R 1879/2019-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka s pritožbo.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) 2017/1001.

Tožba, vložena 5. maja 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXYMLA)
(Zadeva T-248/20)
(2020/C 209/49)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Nemčija) (zastopnika: J.-C. Plate in R. Kaase, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Pfizer Inc. (New York, New York, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije RUXYMLA – prijava št. 17 865 739

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. februarja 2020 v zadevi R 1878/2019-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;

- EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka s pritožbo.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) 2017/1001.

Tožba, vložena 7. maja 2020 – González Calvet/SRB

(Zadeva T-257/20)

(2020/C 209/50)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeči stranki: Ramón González Calvet in Joan González Calvet (Barcelona, Španija) (zastopnik: P. Molina Bosch, odvetnik)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- sklep Enotnega odbora za reševanje SRB/EES/2020/52 z dne 17. marca 2020 razglasi za ničen;
- ovrednoti vsa sredstva celotne skupine Banco Popular in ne le sredstev matične družbe ločeno od sredstev hčerinskih družb, kot je to storila družba Deloitte, saj je družba Banco Santander prevzela celotno skupino, ne samo matične družbe;
- ovrednoti donosne kredite v višini 100 % njihove knjigovodske vrednosti;
- ovrednoti nedonosne kredite v višini 100 % njihove knjigovodske vrednosti, saj je bilo njihovo zavarovanje in kritje z rezervacijami blizu 100 %;
- ovrednoti nepremičnine skupine Banco Popular na 10 896 000 000 EUR, saj so ustrezne rezervacije že bile odštete;
- v skladu s trditvami, podanimi v tožbi, ovrednoti skupno premoženje skupine Banco Popular na 153 785 000 000 EUR, kar v primeru likvidacije daje tržno vrednost za delničarje v višini 29 365 000 000 EUR, po odbitku 124 420 000 000 EUR, ki so bili po mnenju družbe Deloitte dolgovani upnikom;
- določi nadomestilo v višini 7,00 EUR na delnico, kar ustreza delitvi 29 365 000 000 EUR s 4 196 000 000 delnic, ki so bile v obtoku v času reševanja;
- se D. Ramonu González Calvetu izplača nadomestilo v višini 317 072 EUR (tristo sedemnajst tisoč dvainsedemdeset eurov) zaradi odvzema lastništva nad njegovimi 45 296 delnicami, D. Juanu González Calvetu pa v višini 11 977 EUR (enajst tisoč devetsto sedeminsedemdeset eurov) zaradi razlastitve njegovih 1 711 delnic, skupaj s stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Enotni odbor za reševanje (SRB) je 6. junija 2017 rešil družbo Banco Popular in jo za ceno 1 EUR prodal družbi Banco Santander. Enotni odbor za reševanje je z odločitvijo SRB/EES/2020/52 z dne 17. marca 2020, po posvetovanju z imetniki obveznic in delničarji družbe Banco Popular, na katere vpliva reševanje te banke, na podlagi poročila o vrednotenju 3 družbe Deloitte odločil, da zadevna subjekta nista upravičena do nadomestila.

Tožeči stranki v tožbi trdita, da je družba Deloitte revizijska družba, ki je zaradi primerov, kot so Gowex, Bankia, Gescartera in Abengoa, izgubila svoj ugled, ter da trenutno dejansko ne izvaja revizije nobene velike španske banke.

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata naslednje:

1. Tožeči stranki trdita, da je vrednotenje družbe Deloitte pristransko do interesov SRB in škodi delničarjem, med drugim zato, ker:
 - podcenjuje odložene terjatve za davek, ki jih je družba Banco Santander v celoti izterjala;
 - ne upošteva, da je bilo kritje nedonosnih kreditov z zavarovanji in kritji z rezervacijami 100 %;
 - podcenjuje portfelj donosnih kreditov;
 - ne knjiži vseh sredstev skupine Banco Popular in ločuje sredstva pravne osebe Banco Popular od sredstev njenih hčerinskih družb in povezanih družb;
 - ne upošteva, da je bila čista knjigovodska vrednost nepremičnega premoženja po odbitku rezervacij 10 896 000 000 EUR.
2. SRB je 23. maja 2017 najel družbo Deloitte, da ovrednoti družbo Banco Popular v času, ko je njena predsednica Elka König v intervjuju na televiziji Bloomberg TV priznala, da je družba Banco Popular v postopku opazovanja. Iz tega sledi, da se je SRB že 23. maja 2017 odločil rešiti družbo Banco Popular, za kar je 31. maja izvedla agencija Reuters, kar je povzročilo odliv vlog in kolaps likvidnosti družbe Banco Popular.
3. Po mnenju družbe Banco de España naj bi Evropska centralna banka štela, da je družba Banco Popular od 13. marca 2017 solventna banka. Družba Banco Popular nikoli ni bila v likvidaciji, kot trdi družba Deloitte, vendar je jasno, da si je SRB zastavil cilj rešiti družbo Banco Popular, da bi lahko rešil družbo Banco Santander, ki je evropska in svetovna sistemska banka, katere izgube (za katere sta tožeči stranki izračunali, da so v letu 2017 znašale 22 573 000 000 EUR) so bile preko razlastitve in prevzema družbe Banco Popular njenim delničarjem prikriti.

Tožba, vložena 8. maja 2020 – Global Chartered Controller Institute/EUIPO – CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)

(Zadeva T-266/20)

(2020/C 209/51)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Global Chartered Controller Institute SL (Alicante, Španija) (zastopnika: M. Pomares Caballero in T. Barber Giner, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: Tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: Prijava figurativne znamke Evropske unije CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE – Prijava št. 15 508 161

Postopek pred EUIPO: Postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 25. februarja 2020 v zadevi R 235/2019-5

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo spremeni in ugotovi, da v tem primeru niso izpolnjeni pogoji za uporabo relativnega razloga za zavrnitev registracije iz člena 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki EU;
- ali, če tega ne stori, razveljavi izpodbijano odločbo, in
- EUIPO naloži, naj nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke (vključno s stroški postopka pred odborom za pritožbe), ter intervenientki naloži, naj nosi stroške postopka pred oddelkom za ugovore.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 8(1)(b) in člena 92 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) 2017/1001.

